

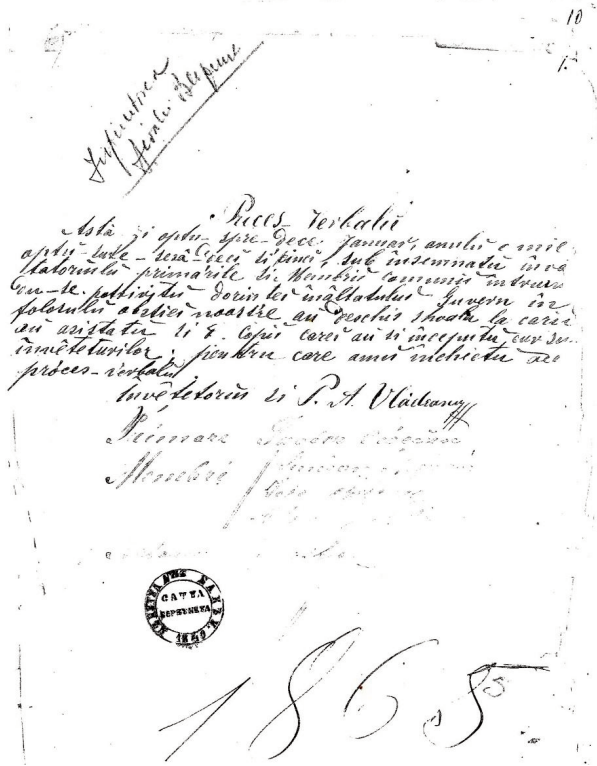
Cântec de prieten

câțiva ani, se călugărește și, în urma ședinței Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române din 13 decembrie 1886, este „uns” arhieru, cu titlul de „Craioveanul”, fiind numit, mai apoi, vicar la Râmnicu Vâlcea. La puțin timp (11 ianuarie 1887) este hirotonit întru arhieru în Catedrala Mitropolitană din București, primind numele de Dionisie. În noua calitate, dobândită prin sacrificii și renunțări la cele lumești, a funcționat ca director al Seminarului Central din București (7 februarie 1887-14 martie 1894). Sub numele de **Dionisie al II-lea**, anul de grație 1894 îl găsește înscăunat pe fostul învățător de la Berzunți ca episcop de Buzău, unde a și păstorit până la data de 5 aprilie 1921, când s-a mutat la Domnul, după o viață plină de zbucium și de împliniri fără egal. Cu prilejul trecerii la cele veșnice, în revista „Biserica Ortodoxă Română” (seria II, XL (1921), nr. 6, p. 492), arhimandritul Iuliu Scriban scria: „Episcopul Dionisie a fost singurul din cei trei episcopi ai Munteniei care a stat în eparhie în timpul năvălirii germane din 1916. Era mulțumit de sine însuși că a stat în slujba sa și mărturișea cu plăcere la casa Bisericii în 1917 că ungurii i-au adus laude pentru faptul de a nu-și fi părăsit postul la vreme de urgență”.

Anii s-au vânzolit cu bune și cu rele asupra răbdăto-

rului dascăl de la Berzunți, grădinile calendarului au înverzit și s-au scuturat de zeci de ori sub bagheta magică a Timpului. Străinași sau localnici, mai apoi, apostolii locului, unii, au înfruntat baioneta dușmană la Mărășești, dând jertfa supremă, au trecut Prutul când Țara i-a chemat și s-au acoperit de glorie, au ridicat școli și s-au împotrivit vremelniceii. Și-au zidit frumos numele în conștiința obștii, au avut parte de bucurii, dar și de agresivitatea unor „curteni” locali, alfabetizați în pripă, aroganți și proști, oricând gata să ia, potrivit „indicațiilor prețioase”, și ultima suflare a bietului creștin. Uneori, „eliberați” de bunuri, de case și de pământuri, obidiții intelectuali au rezistat absurdului, salvându-i numai credința în CEL DE SUS. Să ne rugăm pentru EI!

Dan SANDU

Bacău Fest-Monodrame (XXV)

Ediția jubiliară a Festivalului Internațional al Recitalurilor Dramatice **Bacău Fest Monodrame**, organizată de Teatrul Municipal Bacovia, cu sprijinul financiar al Primăriei Bacău, a reunit în urbea lui Bacovia actori de la teatrele din țară, dar și din Republica Moldova, Bulgaria, Serbia și Mongolia.

Timp de o săptămână (17-23 aprilie a.c.), juriul format din criticul de teatru Oltița Cîntec, actorul Miklós Bács și regizorul Radu Nica, precum și iubitorii Thaliei au putut urmări zeci de reprezentații, dintre care 11 au fost recitaluri extraordinare.

Programul a inclus, de asemenea, spectacole-lectură, colocvii cu tematică teatrală, lansări de carte și de reviste, un laborator Cehov, care a antrenat actorii teatrului gazdă, un atelier de teatru destinat publicului și o expoziție de fotografie.

În urma evoluțiilor din concurs, juriul a decis acordarea Premiului de 2.000 de euro și a Trofeului „Bacău Fest Monodrame” 2019 actriței Dana Voicu, pentru recitalul „Îngerul pantofilor”, printre nominalizați mai numărându-se Bayasglan Tserendorj (Mongolia), pentru recitalul „I Am Edith Piaf” și Silvia Răileanu, de la Teatrul „Vasilache” Botoșani, pentru recitalul „Să nu ne răzbunați”, care a primit Premiul onorific „Dinu Apetrei”, oferit de actorii băcăuani. Premiul publicului „Ștefan Iordache”, stabilit de liceeni a revenit actriței Irina Bodea Radu, de la Teatrul Dramatic „I. D. Sîrbu” Petroșani, pentru producția „Aglaja și Dumnezeu ei din mămăligă”, în timp ce cu Premiul „Valentin Nicolau” a fost răsplătită scriitoarea Maria Manolescu, pentru monodrama „Tiadora”. (G. C. SIMION)